

13-Giới Cố Ý Xúc Não Tỳ Kheo:

Phật tại nước Câu-diệm-di, lúc đó Tỳ kheo Xiển-đà phạm tội nên sám hối, các Tỳ kheo vì thương xót muốn làm lợi ích nên bảo Xiển-đà: “Thầy đã phạm tội nên phát lồ sám hối, chớ có che dấu”, Xiển-đà nói: “Các thầy nói tôi phạm tội sao, tôi không cho phép các thầy nói tôi phạm tội”, các Tỳ kheo nói: “Thầy nếu có phạm tội thì nói là có, không thì nói là không, tại sao lại nói quanh co dựa vào việc khác”, Xiển-đà nói: “Tôi không can dự vào việc của các thầy, tôi sợ các thầy hay sao mà lại nói quanh co dựa vào việc khác”. Có Tỳ kheo thiếu dục tri tức hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi hỏi Tỳ kheo Xiển-đà: “Thầy thật đã làm việc này phải không?” Đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ kheo đã phạm tội rồi lại nói quanh co dựa vào việc khác”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: “Các thầy nên tác pháp ức niệm cho Tỳ kheo Xiển-đà đã nói quanh co dựa vào việc khác, nếu có Tỳ kheo nào giống như Xiển-đà cũng nên tác pháp ức niệm như sau: khi Tăng nhất tâm hòa hợp, một Tỳ kheo trong Tăng nên tác bạch yết ma như sau:

Đại-đức Tăng lắng nghe, Tỳ kheo Xiển-đà này phạm tội lại nói quanh co dựa vào việc khác. Nếu tăng đúng thời đến nghe, Tăng nên chấp thuận, Tăng tác pháp ức niệm cho Tỳ kheo Xiển-đà: Này Xiển-đà, tùy thầy nói quanh co dựa vào việc khác như thế nào, Tăng đều tùy nhớ nghĩ. Bạch như vậy. Như thế Bạch-nhị-yết-ma cho đến câu Tăng đã tác pháp ức niệm xong, Tăng chấp thuận vì im lặng, việc này xin nhớ giữ như vậy.

Phật bảo các Tỳ kheo: “Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo dựa vào việc khác để xúc não Tỳ kheo khác thì phạm Ba-dật-đề.

Tướng phạm trong giới này là nếu Tăng chưa tác pháp nhớ nghĩ mà nói quanh co dựa vào việc khác thì phạm Đột-kiết-la, nếu Tăng đã tác pháp nhớ nghĩ rồi thì phạm Ba-dật-đề.

Phật tại nước Câu-diệm-di, lúc đó Xiển-đà lại phạm tội nên sám hối, các Tỳ kheo khuyên bảo phát lồ sám hối như trước, Xiển-đà suy nghĩ: “Nếu ta nói quanh co dựa vào việc khác thì Tăng sẽ tác pháp nhớ nghĩ, vậy ta nên im lặng”, nghĩ rồi Xiển-đà liền im lặng, các Tỳ kheo nói: “Nếu thầy có tội thì nói là có, không thì nói là không, chớ sao lại im lặng xúc não”, Xiển-đà nói: “Đối với các thầy tôi là cái gì, tôi không sợ các thầy đâu”, nói rồi im lặng như cũ. Có Tỳ kheo thiếu dục tri tức hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi hỏi Tỳ kheo Xiển-đà: “Thầy thật đã làm việc này phải không?” Đáp: “Thật đã làm

thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ kheo đã phạm tội rồi lại im lặng xúc não người khác”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: “Các thầy nên tác pháp nhớ nghĩ cho Tỳ kheo Xiển-đà đã im lặng xúc não người khác, nên tác pháp như sau: khi Tăng nhất tâm hòa hợp, một Tỳ kheo trong Tăng tác bạch yết ma như sau: Đại-đức Tăng lắng nghe, Tỳ kheo Xiển-đà này phạm tội đã im lặng xúc não người khác. Nếu tăng đúng thời đến nghe, Tăng nên chấp thuận, Tăng tác pháp nhớ nghĩ cho Tỳ kheo Xiển-đà phạm tội đã im lặng xúc não người khác: Nay Xiển-đà, tùy thầy im lặng xúc não người khác bao nhiêu, Tăng đều tùy nhớ nghĩ bấy nhiêu. Bạch như vậy. Như thế Bạch-nhị-yết-ma cho đến câu Tăng tác pháp nhớ nghĩ đã xong, Tăng chấp thuận vì im lặng, việc này xin nhớ giữ như vậy.

Từ nay giới này nên nói lại như sau:

Nếu Tỳ kheo nói quanh co dựa vào việc khác và im lặng xúc não người khác đều phạm Ba-dật-đề.

Tướng phạm trong giới này là nếu khi Tăng chưa tác pháp nhớ nghĩ mà im lặng xúc não người khác thì Tỳ kheo này phạm Đột-kiết-la, nếu Tăng đã tác pháp nhớ nghĩ rồi mà im lặng xúc não người khác thì phạm Ba-dật-đề. Nếu Tỳ kheo bệnh nơi miệng, môi, răng hay lưỡi... cho đến tâm bệnh, các bệnh như thế im lặng không nói thì không phạm.